

Jan Paweł II

W rocznicę zawierzenia ludzkości Niepokalanemu Sercu Maryi : audiencja generalna : (Watykan, 24 marca 2004 r.)

Salvatoris Mater 7/1, 391

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Słowa, które ukrzyżowany Pan wypowiedział do wiernego ucznia Jana, są Jego testamentem. Powierza On Janowi swoją Matkę i zarazem poleca miłości Maryi apostoła oraz wszystkich wierzących.

5. W tych ostatnich dniach okresu Bożego Narodzenia staśmy przed szopką, by kontemplować cichą obecność Dziewicy przy Dzieciątku Jezus. Tę samą miłość, taką samą troskę, jaką miała dla swojego Boskiego Syna, żywi dla nas. Pozwólmy zatem, by to Ona kierowała naszymi krokami w nowym roku, który Opatrzność pozwala nam przeżyć. [...].

Audiencja generalna
(Watykan, 24 marca 2004 r.)^{*}

W rocznicę zawierzenia ludzkości Niepokalanemu Sercu Maryi

1. Jutro będziemy obchodzić uroczystość Zwiastowania Pańskiego składającą nas do kontemplacji Wcielenia odwiecznego Słowa, które stało się ciałem w łonie Maryi. «Tak» wypowiedziane przez Dziewicę otwarło drogę do urzeczywistnienia zbawczego planu Ojca niebieskiego, planu odkupienia wszystkich ludzi.

To święto, przypadające co roku w połowie Wielkiego Postu, z jednej strony przypomina nam początki historii zbawienia, a z drugiej kieruje nasze spojrzenia na misterium paschalne. Patrzymy na ukrzyżowanego Chrystusa, który odkupił ludzkość, wypełniając aż do końca wolę Ojca. Na Kalwarii, w ostatnich chwilach swego życia, Jezus powierzył nam Maryję jako Matkę, a nas powierzył Maryi jako dzieci.

Złączona z tajemnicą Wcielenia, Matka Boska jest współuczestniczką tajemnicy Odkupienia. W Jej *fiat*, które jutro będziemy wspominać, rozbrzmiewa echo *fiat* wcielnego Słowa. W głębokiej jedności z *fiat* Chrystusa i Dziewicy każdy z nas powinien wyrazić swoje «tak» wobec tajemniczych zamiarów Opatrzności. Bowiem jedynie z pełnej akceptacji woli Bożej rodzi się radość i pokój, którego wszyscy tak żarliwie pragniemy również i dla naszych czasów.

2. W wigilię tego święta, zarazem chrystologicznego i maryjnego, powracam myślą do kilku wymownych wydarzeń z początków mojego pontyfikatu: 8 grudnia 1978 r. w bazylice Matki Boskiej Większej zawierzyłem Najświętszej Maryi Pannie Kościół i świat; 4 czerwca następnego roku odnowiłem to zawierzenie w sanktuarium na Jasnej Górze. W sposób szczególny wspominam 25 marca 1984 r. – Świętego Roku Odkupienia. Dwadzieścia lat temu w tym dniu na placu św. Piotra, w duchowej jedności ze wszystkimi zaproszonymi biskupami świata, zawierzyłem całą ludzkość Niepokalanemu Sercu Maryi, tak jak prosiła Matka Boża w Fatimie. [...]

^{*} „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 25(2004) nr 6, 31.